

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2273/2022.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 1.K.701.316/2021/14. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Győri Törvényszék 1.K.701.316/2021/14. számú ítélete, valamint az ennek alapjául szolgáló Vas Megyei Kormányhivatal VA/ETDR-EOF/2559-5/2021. számú végzése és VA/ETDR-EOF/2559-6/2021. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, mert azok véleményük szerint sértik az Alaptörvény Nemzeti Hitvallását, a B) cikk (1) bekezdését, C) cikk (3) bekezdését, Q) cikk (2)-(3) bekezdését, R) cikkét, T) cikk (1) bekezdését, I. cikk (1)-(3) bekezdését, II. cikkét, III. cikk (1) bekezdését, IV. cikk (1) bekezdését, VI. cikk (1)-(2) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1)-(2) és (5) bekezdését, XX. cikkét, XXI. cikk (1)-(2) bekezdését, XXII. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXV. cikkét, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, 15. cikk (1)-(2) bekezdését, 25. cikk (2) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét.
- [3] 1.1. A bíróság által megállapított tényállás szerint a Vas Megyei Kormányhivatal alperes bejelentés alapján építésrendészeti eljárást folytatott egy ingatlanon végzett építőipari kivitelezési tevékenység (keleti oldal tárolóval történő bővítése) szabálytalanságával kapcsolatban.
- [4] Az alperes a VA/ETDR-EOF/2559-5/2021. számú végzésével az ingatlan tulajdonosait a szabálytalan állapot megszüntetésére hívta fel vagy fennmaradási engedély benyújtásával vagy az épület elbontásával.
- [5] Ezt követően a VA/ETDR-EOF/2559-6/2021. számú végzésével az építésrendészeti eljárást megszüntette. A végzésben rögzítette, hogy az építési tevékenységre

egyszerű bejelentést kellett volna tenni, ezért az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Elj.r.) 67. § (2) bekezdése alapján indította meg az eljárást. Megállapította, hogy az épületre fennmaradási engedély adható, ezért az 5. számú végzésével az építtetőket fennmaradási engedély iránti kérelem benyújtására hívta fel. Ennek az építtetők eleget tettek, ezért az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés c) pontja alapján az eljárást megszüntette.

- [6] Felperesek a keresetükben a végzések megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték. Kifejtették, hogy az építtetők az építésrendészeti eljárással érintett, lakóépület keleti oldalán megvalósított tároló építésén túlmenően az ingatlan nyugati, felperesi ingatlan felőli oldalán is építési munkálatokat végeztek, melyeket felperesek 2021 márciusában észleltek először. A tárgybeli ingatlan nyugati homlokzatán és oldalán történt munkálatok sértik az építésügyi szabályokat. Emellett rögzítették, hogy a főépület utca felőli kéményének állaga rendkívül sokat romlott, arról tégladarabok potyognak felperesek udvarára. Ezen jogsértő építési munkákkal az alperes nem foglalkozott. Részletesen ismertették ezen építési munkákat és azok jogsértő voltát alátámasztó érveket. Álláspontjuk szerint az alperes eljárása sérti az Elj.r. 58. § (4) bekezdés a) és b) pontját. E rendelkezések alapján valamennyi, a felperesek által sérelmezett építési munka kapcsán köteles lett volna az alperes építésrendészeti eljárást lefolytatni. Utaltak arra, hogy I. r. felperes fogyatékosága révén sérülékeny csoportba tartozik, ugyanakkor alperes nem biztosította számára a támogatott döntéshozatal lehetőségét.
- [7] A Győri Törvényszék 1.K.701.316/2021/14. sz. ítéletében a felperesek keresetét elutasította.
- [8] Az Elj.r. 67. § (1) bekezdése szerint „az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást a (2) bekezdésben meghatározott esetekben hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére folytat le.
- [9] A (2) bekezdés szerint az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást folytat le, ha az ellenőrzésen megállapítja, hogy...”
- [10] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48 § (1) bekezdés c) pontja alapján az eljárást megszüntető végzés elleni kereset visszautasításának nem volt helye, mivel nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely kizárná jelen ügyben felperesek keresetindítási jogát. A közvetlen érintettség vizsgálata a Kp. 88. § (1) bekezdés b) pontja alapján a per érdemére tartozó kérdés, tehát a kereshetőségi jog hiánya a kereseti kérelem ítélettel történő elutasítását eredményezi.
- [11] A per érdemét tekintve rögzíti a bíróság, hogy az alperes a bejelentés alapján a tárgyi ingatlan keleti oldalán megépített tároló szabálytalanságával kapcsolatban indított építésrendészeti eljárást, a nyugati oldallal kapcsolatban kifogásolt építési munkák miatt eljárás lefolytatását nem tartotta indokoltnak.

- [12] A bíróság vizsgálta, hogy a felperesek alappal kifogásolhatják-e azt, hogy az általuk sérelmezett munkákkal kapcsolatban az alperes nem folytatta le az építésrendészeti eljárást.
- [13] E körben a bíróság rögzíti, hogy az Elj.r. 67. § (2) bekezdése egyértelmű abban, hogy a hatóság az építésrendészeti eljárást hivatalból folytatja le, ha a hatósági ellenőrzésen jogsértést tapasztal. A hatóság jogköre annak eldöntése, hogy a hatósági ellenőrzés, mint tényfeltárás tartalma alapján megindítja-e hivatalból az építésrendészeti eljárást vagy sem. A jogszabály a természetes személyek számára nem biztosítja a lehetőséget kérelemre építésrendészeti eljárás lefolytatására.
- [14] A Kúria a Kpkf.V.40.331/2020/4. számú végzésében rámutatott arra, hogy a hatósági ellenőrzést kezdeményező személy nyilatkozata, kérelme, bejelentése őt nem teszi automatikusan ügyféllé, azaz akinek fellépése nyomán a hatóság az ellenőrzést megindította, ugyanis a hatóság ténylegesen hivatalból indítja meg az eljárást vagy rendeli el az ellenőrzést, a hatósági ellenőrzés ügyfele kizárólag az ellenőrzés alá vont személy. Amennyiben az ellenőrzés eredményeképpen a hatóság jogszabálysértést nem tapasztal, nem köteles eljárást indítani, és az nem is kényszeríthető ki.
- [15] Az alperes kizárólag a keleti oldalon megépült tároló kapcsán folytatott le építésrendészeti eljárást és jogszerűen mellőzhette a felperesek által kifogásolt további építkezések kapcsán az építésrendészeti eljárás megindítását. Az Elj.r. 58. § (4) bekezdés a) és b) pontjából sem következik az az értelmezés, hogy bejelentés alapján a hatóságnak valamennyi, a bejelentő által megjelölt szabálytalanságot kötelező lenne építésrendészeti eljárás, vagy azt megelőző hatósági ellenőrzés keretében vizsgálnia. E rendelkezés nem törli át a hivatalbóliség elvét, tehát a hatóság kizárólag azon szabálytalanságokat vizsgálhatja, amelyek kapcsán az eljárás lefolytatását saját maga indokoltnak tartja.
- [16] A fentiek miatt a hatóságnak nem kellett vizsgálni a felperesek által állított egyéb építési munkák jogszerűségét és az e körben előadott jogsértéseket a bíróság sem vizsgálta.
- [17] A felperesek sérelmezték, hogy az alperes megsértette a támogató igénybevételére vonatkozó eljárási rendelkezéseket is. Ennek kapcsán rögzítette a bíróság, hogy a felperesek tévesen értelmezik a támogató eljárási szerepét. A támogató igénybevétele feltételezi, hogy az ügyfél az ügyben személyesen jogosult eljárni, mivel nem áll cselekvőképességet kizáró, illetve korlátozó gondnokság hatálya alatt, belátási képessége kisebb mértékű csökkenése mellett. A támogató funkciója, hogy azon eljárási cselekményeknél, ahol személyesen kell jelen lenni, a támogató az ügyfél részvételét, nyilatkozatának megtételét segítse. Nem feladata a támogatónak az érintett személy jogi képviselőjének ellátása, nem jogosult helyette és nevében nyilatkozatot tenni, feladata kizárólag a támogató személy segítése. Ez következik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:38. §, valamint az Ákr. 32. §-ának rendelkezéseiből is. Fontos kiemelni, hogy a hatóságnak a

támogató igénybevétele kapcsán kizárólag tájékoztatási kötelezettsége van. Nem feladata a támogató részvételének biztosítása. Az Ákr. hivatkozott rendelkezéseiből egyértelműen következik, hogy a támogató a személyes közreműködést igénylő eljárási cselekménynél (pl. ügyfél személyes meghallgatása, tárgyalás, helyszíni szemle stb.) működik közre és ennek során egyeztethet az ügyféllel a nyilatkozata megtételében. Az eljárás során a felperesek személyes közreműködését igénylő eljárási cselekmény nem történt, ennek kapcsán a támogató részvétele fel sem merült. Másrészt pedig rögzíthető a megelőző eljárás során keletkezett iratok, valamint a periratok alapján, hogy II. r. felperes, mint I. r. felperes édesanyja a támogató szerepét egyértelműen ellátja, tehát ez ezzel elérendő cél gyámhivatali eljárás nélkül is biztosított volt.

- [18] A fentiekre figyelemmel a bíróság a felperesek keresetét elutasította.
- [19] 1.2. Az indítványozók ezt követően az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [20] Az indítványozók szerint a bírósági döntés iratellenes, sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. Az indítványozók az ügyfélként való bevonásuk mellőzése miatt kérték a bíróságtól a hatósági döntések megsemmisítést. Sérelmezték, hogy az ítélet a kereseti kérelmük ezen elemére nem tér ki és indokolást sem tartalmaz. A második vagylagos kereseti kérelmük még csak célzás szintjén sem tartalmazza a támogatott döntéshozatal nem biztosítására történő hivatkozást. Az ítélet mégis részletesen indokolja, hogy miért jogszerű, ha a hatóság nem biztosítja a támogató igénybevételét. A második vagylagos kereseti kérelmük részletesen kifejtette a fogyatékkal élők alapjogaival kapcsolatos érvelésüket, amely viszont nem lett megindokolva az ítéletben. Az indítványozók sérelmezték, hogy a bíróság egyik kereseti kérelmüket sem vizsgálta meg. A kereseti kérelemükről való döntés hiánya a jogorvoslathoz való jog és a bírósághoz fordulás jogát is sérti. Kifogásolták, hogy a hatóság nem tett eleget tényállás megállapítási kötelezettségének, nem alkalmazta a szakági anyagi jogot, nem tartotta be az eljárási szabályokat, megsértette az ügyféli jogokat, a fogyatékkal élő személy jogait. Az indítványozók továbbá sérelmezték, hogy a bíróság nem hallgatta meg őket, az általuk felhozott tények egyikét sem vizsgálta meg és a tényállás tisztázásának elmaradását a hatóságoknak nem róta fel. A bíróság az érdemi vizsgálattól és az anyagi jogszabályok alkalmazásától elzárkózott. Az ítéletét kizárólag egy eljárási szabályra, az Elj.r. 67. § (1)-(2) bekezdéseire alapozta, amely nem is törvényi, hanem csak egy rendeleti szintű rendelkezés. A hatóság és a bíróság nem vette figyelembe az OTÉK szabályait, a szomszédos ingatlan nyugati, az indítványozók felé eső oldalán végzett építési munkákat. A bíróság nem vette figyelembe a hatóságokra vonatkozó bizonyítási eljárást, az Ákr. és Kp. előírásait. Kifejtették, hogy az ítéletben hivatkozott kúriai döntés és az indítványozók ügye nem is hasonlít egymásra. A bíróság az általuk megjelölt alapjogokat nem vette

figyelembe, a fogyatékkal élő indítványozóval szembeni hatósági és bírósági bánásmód sérti az Alaptörvényt.

- [21] Az indítványozók kérték a bíróságtól, hogy a hatósági iratokba betekinthesse, de a bíróság ezen kérelmüket is indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta. A bíróságnak vizsgálni kellett volna az indítványozók ügyféli jogállását, hiszen a szomszédos telken az építési munkák őket közvetlenül érintették. A bíróság a keresetösségi jog vizsgálatára nem tért ki. Álláspontjuk szerint az ítéletnek nevezett bírói döntés nem is valódi ítélet, hanem csak egy érdemi vizsgálat nélkül visszautasító végzés.
- [22] Véleményük szerint a támadott ítélet és a benne hivatkozott kúriai döntés egy jogállamban elfogadhatatlan megállapítást tesz. Az eljárásban sérült az Alaptörvény 15. cikk (1)-(2) bekezdése. Szerintük a hatóság önkényesen hozhat döntést, amely felett a bírói kontroll nem érvényesül. Az Elj.r. 67. § (1)-(2) bekezdésének bíróság általi értelmezése és alkalmazása az ügyféli jogok kiürítését jelenti. Az építési munkák folytán a jogaikban sértett személyek, a telek szomszédok tehetetlenek. Ugyanis amíg a hatóság az építési engedélyről tájékoztatja a közvetlen szomszédokat, addig az engedély nélkül végezhető építési munkák kapcsán nincs ilyen lehetőség. Építésrendészeti eljárást a jogaikban sértett személyek nem kezdeményezhetnek. Amennyiben pedig valaki bejelentéssel él nem tudja jogait érvényre juttatni, hiszen a hatóság mérlegelésétől függ, hogy indít-e építésrendészeti eljárást.
- [23] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz határidőben érkezett és azt a benyújtásra jogosultak és érintettek nyújtották be jogorvoslati jogaik kimerítését követően.
- [25] A befogadhatóság további feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [26] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján csak az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény megsértett rendelkezéseiként jelölték meg – többek között – a Nemzeti Hitvallást, a B) cikk (1) bekezdését, C) cikk (3) bekezdését, Q) cikk (2)-(3) bekezdését, R) cikkét, T) cikk (1) bekezdését, I. cikk (1)-(3) bekezdését, 15. cikk (1)-(2) bekezdését, 25. cikk (2) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani. {3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]} Mivel jelen esetben az indítvány ilyen irányú indokolást nem tartalmazott, ezért a B) cikk (1) bekezdésének

sérelme érdemben nem vizsgálható. Az Alkotmánybíróság továbbá az Alaptörvény fent megjelölt cikkeivel összefüggésben rámutat arra, hogy valamely államcél vagy egyéb alaptörvényi rendelkezés megsértésének a megállapítása alkotmányjogi panasz keretében nem indítványozható. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései nem minősülnek az Alaptörvényben biztosított jognak, a felhívott alaptörvényi rendelkezések címzettjei nem az indítványozó, nem biztosítanak számára jogot, ezért alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül ezekre alapítani. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye. {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3039/2020. (II. 24.) AB végzés, Indokolás [22]; 3010/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [30]; 3065/2015. (IV. 10.) AB végzés; Indokolás [18]; 3088/2015. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [31], 3003/2017. (II. 1.) AB határozat, Indokolás [22]; 3231/2017. (X. 3.) AB végzés, Indokolás [21]; 3177/2019. (VII. 10.) AB végzés, Indokolás [23]; 3229/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [43]}

- [27] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontja alapján az indítványnak az alkotmányjogi panasz esetén meg kell határoznia az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, az *e)* pontja értelmében pedig nem elegendő az Alaptörvény egyes rendelkezéseire hivatkozni, az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miért és mennyiben sérti. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében meghatározott feltételeknek, mert az Alaptörvény II. cikkével, III. cikk (1) bekezdésével, IV. cikk (1) bekezdésével, VI. cikk (1)-(2) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XV. cikk (1)-(2) és (5) bekezdésével, XX. cikkével, XXI. cikk (1)-(2) bekezdésével, XXII. cikk (1) bekezdésével, XXV. cikkével, XXVIII. cikkével, XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást, érdemben elbírálható érvelést arra vonatkozóan, hogy a támadott ítélet miként sérti ezeket az Alaptörvényben biztosított jogokat. Az Alkotmánybíróság ezért ezen alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában nem folytatott le érdemi vizsgálatot {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [28] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [29] Az indítványozók az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkoztak. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem a bírósági eljárásra, hanem a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozik. Mivel azonban az indítvány a bíróság eljárásával és döntésével kapcsolatban tartalmaz indokokat a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vonatkozóan, ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványi elemet tartalma szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét állító indítványi elemként bírálta el {3178/2019. (VII. 10.) AB végzés, Indokolás [39]}.

- [30] Az Alkotmánybíróság az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [31] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók alkotmányjogi panasza valójában a bíróság eljárásának és döntésének felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozók panasza egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróság tényállás-megállapításának, bizonyítékértékelésének, valamint jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja és a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekintik alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [33] Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye sem merül fel, a Győri Törvényszék ítéletében számot adott az érdemi döntést alátámasztó lényeges érvekről. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy önmagában az a körülmény, hogy az indítványozók nem értenek egyet a bíróságok döntésével és

annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

[34] Mindezek alapján az indítványozók által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.

[35] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § a) pontjában, 52. § (1b) bekezdésében és 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2023. május 9.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s.k.,
alkotmánybíró